

ประวัติ ป. อินทรปาลิต

(คัดลอกจากหนังสือ โลกส่วนตัวของ ป. อินทรปาลิต โดย ปรีญา อินทรปาลิต โดยไม่ได้ขออนุญาต เพื่อนำมาตีพิมพ์เพื่อการศึกษา)

ป. อินทรปาลิต หรือ ปรีชา อินทรปาลิตเป็นบุตรคนที่สอง แต่เป็นชายคนแรกในจำนวนพี่น้อง 7 คน ของพันโทพระวิสิษฐพจนการ (อ่อน) กับนางวิสิษฐพจนการ (ชื่น) เกิดวันพฤหัสบดีที่ 12 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2453 (ปีจอ) ณ ตำบลยมราช จังหวัดพระนคร

การศึกษาเบื้องต้น - โรงเรียนโสมนัสวิหาร

พุทธศักราช 2462 เข้าเรียนที่โรงเรียนนายร้อยทหารบก (เลขประจำตัว 3389) แต่ลาออกก่อนสำเร็จเป็นนายทหาร

ศึกษาต่อที่โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์ จนจบชั้นมัธยมปีที่ 8

การทำงาน - รับราชการในกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม แล้วย้ายไปประจำกองทาง กรมโยธาเทศบาล แต่ทำงานได้ไม่นานตัดสินใจลาออกเพราะชอบชีวิตอิสระ

จากนั้นประกอบอาชีพขับแท็กซี่ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง ก่อนไปเผชิญชีวิตในเรือโยงของญาติ ซึ่งเล่นขึ้นล่องระหว่างกรุงเทพฯ - ปากน้ำโพ

พุทธศักราช 2472 สมรสกับนางสาวไข่มุกด์ ระวีวัฒน์ ข้าหลวงในพระองค์เจ้าประดิษฐาสารี มีบุตรธิดาร่วมกัน 2 คน คืออุทัย อินทรปาลิต กับฤดี (อินทรปาลิต) เคนนี่

ด้วยนิสัยรักการอ่านการเขียน เวลาว่างจึงเขียนนิยายเรื่องต่างๆ จากจินตนาการและประสบการณ์ของตน เพื่ออ่านกันในหมู่พี่น้องโดยมิได้ตั้งใจจะส่งไปตีพิมพ์ หนึ่งในหลายเรื่องที่เขียนคือ "นักเรียนนายร้อย" ที่และน้องยอมรับว่า "ดีที่สุด" จึงให้ไข่มุกด์นำไปเสนอสำนักพิมพ์

"คณะนายอุเทน" ของอุเทน พูล โกลา เห็นเป็นนักเขียนมือใหม่จึงบอกปฏิเสธ

"เพลินจิตต์" ของเวช กระตุกษ์ รับผิดชอบเพราะ ส. บุญเสนอ นักเขียนในสังกัดของเพลินจิตต์ยุคนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าควรสนับสนุน เนื่องจากเค้าโครงเรื่องถูกความนิยมของตลาด

ปรากฏว่า "นักเรียนนายร้อย" จำนวน 22,000 เล่ม ราคาเล่มละ 10 สตางค์ จำหน่ายขายดีเกินความคาดหมาย

แฟนหนังสือรำลึกกล่าวขวัญ เจ้าของสำนักพิมพ์ก็รู้สึกพอใจ ชื่อเสียงของ ป. อินทรปาลิต โด่งดังเหมือนพลุที่จุดในงานเทศกาลต่างๆ ประตูด่านจักรนักเขียนเปิดกว้างให้ก้าวผ่านเข้าไป อย่างองอาจถึงผาย

นิยายที่เขียนไว้ก่อนหน้านี้ถูกส่งไปเพลินจิตต์ พร้อมกับเรื่องใหม่นับไม่ถ้วน

อารมณ์ของคนอ่านถูกรุกรานด้วยนิยายรักโศก จากการประพันธ์ของ ป. อินทรปาลิต จนไหวสะเทือนและน้ำตาหลั่งนอง

เมื่อนิยายชีวิตเริ่มคลายความนิยม ป. อินทรปาลิตได้เปลี่ยนไปเขียนเรื่องแนวอื่นๆ อาทิ นิยายปลุกใจให้รักชาติ, นิทานสำหรับเยาวชน เป็นต้น

พุทธศักราช 2481 เขียนนิยายเจ็ดเส้นประเดิมด้วยเรื่อง "อายุผู้หญิง" ปฐมบทสามเกลอ พล นิกร กิมหงวน

น้ำตาผู้อ่านระเหยแห้ง ความรู้สึกเศร้ากลายเป็นครึกครื้น และเมื่อสามเกลอแสดงบทบาทติดต่อกันนานนับปี พล นิกร กิมหงวนจึงเป็นสัญลักษณ์ของ ป. อินทรปาลิตที่แฟนหนังสือยอมรับ

พุทธศักราช 2484 สงครามมหาเอเชียบูรพา ญี่ปุ่นเคลื่อนทัพเข้าสยามประเทศ กระด้างทัพอันเป็นอุปสรรคสำคัญเกี่ยวกับธุรกิจหนังสือขาดแคลน จำเป็นต้องวางปากกาแล้วหารายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว ด้วยอาชีพพากย์หนังทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด

จนกระทั่งสิ้นวิกฤติการณ์ จังหวะกลับมาเขียนหนังสือต่อไป

พุทธศักราช 2490 ทำหนังสือขนาด 4 หนัวยกชื่อ "ปิยะมิตร" รวมเรื่องหลายรสโดยเขียนคนเดียวเกือบทั้งหมด มีหสนิยายสามเกลอเป็นเรื่องเอก ออกจำหน่ายทุกวันเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ทั่วไป และปีนี้องได้สร้างนวนิยายบู๊โลดโผนเรื่อง "เสือใบ" ออกอาละวาดในปิยะมิตรด้วย

ดำเนินงานให้ "ปิยะมิตร" ประมาณ 2 ปี ออกมาเขียนหนังสือขายอย่างอิสระซึ่งมีทั้งสามเกลอ, เรื่องบู๊ชุด "เสือดำ", "ดาวโจร", "ลูกดาวโจร" และเรื่องแนวอื่นๆ

พุทธศักราช 2494 ไข่มุกด์ภรรยาคนแรกถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจขณะอายุได้ 39 ปี จึงอยู่กับปรานี แพรพรายภรรยาคนที่สองเรื่อยมา

พุทธศักราช 2506 ทำหนังสือขนาด 8 หนัวยกชื่อ "ศาลาโกหก"(เรื่องเบาสมอง), "ศาลาดาวร้าย"(เรื่องบู๊), "ศาลาระทม"(เรื่องชีวิตรักโศก), "ศาลาปีศาจ"(เรื่องผี) และ "นิทานคุณหนู" ออกสู่ตลาดประชันกันเดือนละเล่ม ซึ่งหนังสือเหล่านี้ต้องเขียนคนเดียวทั้งหมด และยังเขียนสามเกลอที่ออกแล้วอีกต่างหากด้วย ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ ในที่สุดคงเหลือแต่ "ศาลาโกหก" ยืนหยัดบนแผงหนังสือคู่กับสามเกลอเล่มเล็ก ตลอดจนเรื่องประเภทอื่นอีกจำนวนหนึ่งเท่านั้น

พุทธศักราช 2510 ช่วงปลายปีเข้าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สาเหตุจากเบาหวาน โรคประจำตัวตั้งแต่ปี 2498 รักษาตัวประมาณ 2 เดือนจึงกลับบ้านเขียนหนังสือต่อไป

พุทธศักราช 2511 ปลายเดือนมีนาคม เข้าโรงพยาบาลจุฬาครั้งที่สอง เพราะมีความผิดปกติเกี่ยวกับปอดแทรกซ้อนอาการโรคเบาหวาน ได้รับการดูแลรักษาจากแพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะโรค เป็นเวลานานเกือบ 3 เดือน จนสุขภาพดีขึ้นในขั้นน่าพอใจ แพทย์จึงอนุญาตให้กลับไปรักษาตัวที่บ้าน แต่ต้องไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจร่างกายทุกเดือนตามนัดของแพทย์

แม้ว่าร่างกายกำลังเผชิญสภาวะเจ็บไข้ แต่ ป. อินทรปาลิตก็ยังเขียนหนังสืออยู่เสมอ ผลงานล่าสุดซึ่งไม่ใช่สามเกลอพล นิกร กิมหงวน หรือ "ศาลาโกหก" คือ "สังเวียนชีวิต" ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำทุกวันอาทิตย์ ยุคสมัย เอกชัยเป็นบรรณาธิการ

ตราบนวนวันที่ 25 กันยายน พุทธศักราช 2511 เวลา 18 นาฬิกา 15 นาที สิ้นหายใจสุดท้าย ก็อ่อนกำลังและสิ้นสุดลง ยุติการต่อสู้บนสังเวียนชีวิตที่เคยโลดเต้นผจญสุขและทุกข์ มากกว่าครึ่งศตวรรษ...

รวมอายุ 58 ปี 4 เดือน 13 วัน